

Tuần Báo Vô Vi

17 tháng 7 năm 2022

Số 612

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Cái gì gọi là đứng đắn?
- 2) Trật tự là gì?
- 3) Đầu đuôi thì ai cũng có cần gì phải lo?
- 4) Cần trí sáng tâm mình hay không?
- 5) Mình đạo mình đời để làm gì?
- 6) Xử sự tốt đẹp để làm gì?
- 7) Nhịn nhục tối đa để làm gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 25-09-04 12:30 AM 1) Hỏi: <i>Cái gì gọi là đứng đắn?</i> Đáp: Thừa cái gì gọi là đứng đắn đều rất có trật tự. Kệ: Trật tự là sự đứng đắn nhất Tiến hóa tốt đều có trật tự Giải tiến tâm linh phải khổ hạnh Quy nguyên thiền giác tự truy linh.	Atlantic city, 26-09-04 5: 25 AM 2) Hỏi: <i>Trật tự là gì?</i> Đáp: Thừa trật tự là đầu vào đấy có đầu có đuôi. Kệ: Dung hòa trật tự an yên quý Giải tỏa phiền ưu nợ nần cười Quý tướng trời cao không dấy bận Quán thông trời đất rõ thâm ân.
Atlantic city, 28-09-04 2: 18 AM 3) Hỏi: <i>Đầu đuôi thì ai cũng có cần gì phải lo?</i> Đáp: Thừa phải làm việc có đầu có đuôi mới đúng. Kệ: Thực hành đứng đắn có đầu đuôi Tiến hóa thâm sâu tự giải mù Cơ tạc quân bình không dấy bận Bình tâm học hỏi tự phân lẩn.	Atlantic city, 29-09-04 1: 10 AM 4) Hỏi: <i>Cần trí sáng tâm minh hay không?</i> Đáp: Thừa rất cần trí sáng tâm minh thì mọi việc được tốt. Kệ: Quy y Phật Pháp tiến thân hành Trí sáng tâm minh tự hướng thanh Quý tướng Trời cao quy một mối Thành tâm thực hiện hướng trong lành.
Atlantic city, 30-09-04 9: 54 AM 5) Hỏi: <i>Minh đạo minh đời để làm gì?</i> Đáp: Thừa minh đạo minh đời để xử sự tốt đẹp hơn. Kệ: Minh đạo minh đời quy một mối Khai thông trí tuệ pháp từ hồi Quy y Phật pháp không thay đổi Chuyển hóa thâm sâu rõ đạo đời.	Atlantic city, 01-10-04 1:00 PM 6) Hỏi: <i>Xử sự tốt đẹp để làm gì?</i> Đáp: Thừa xử sự tốt đẹp để được hòa ái tương thân. Kệ: Xử sự tốt đẹp được tương thân Giải phân đời đạo đúng tinh thần Quy y Phật pháp càng thêm quý Uyển chuyển không ngừng tự thức tâm.
Atlantic city, 03-10-04 5:12 AM 7) Hỏi: <i>Nhịn nhục tối đa để làm gì?</i> Đáp: Thừa nhịn nhục tối đa để tiến trong thanh tịnh. Kệ: Duyên lành nhịn nhục để tiến thân Giải tỏa uất khí thanh tự đạt Giúp đỡ chính mình tâm đạt thức Quy y Phật Pháp phân đời đạo.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 20 (tiếp theo)

...
“*Yêu thương muôn loại như mình tiền thân*”: Tất cả đều cũng như chúng ta, như tôi nói chúng ta niệm Nam Mô A Di Đà Phật thì chúng ta ý thức Nam là lửa, Mô là không khí, A là nước, Di là phát triển, Đà là màu sắc, Phật là linh cảm, thì một cộng cổ cũng hiểu công chuyện của nó. Nó hiểu cuộc sống của nó, nó phải chấp nhận để tiến trong đà tiến sẵn có của chính nó. Chúng ta cũng vậy, làm sao chúng ta đi ngược lại được? Rồi chúng ta nhờ thần linh này kia nọ, không bao giờ đi ngược được, tạm thời trong nháy mắt, rồi cũng tiêu tan. Bùa phép cho hay cách mấy, rốt cuộc cũng phải tiêu tan. Có cầu nguyện cách mấy, rốt cuộc bạn cũng phải tự tu mới có tiền, chứ ông Phật nào độ đâu. Đừng có quý đó rồi làm nhảm, rồi lợi dụng tình thế mà không đi đến đâu.

Lợi dụng tình thế là đem lại sự đau khổ cho chính mình. Đó là sự trừng phạt của bề trên, hiện ngay trong nội tâm của các bạn, trong hành động các bạn, ngay trong kiếp này các bạn phải bị hành tội mà không hay. Rất nhiều người tin tưởng nơi Phật, mỗi một phần nào thông minh để hiểu Phật lý, rồi lợi dụng Phật luôn. Đó là cái tội sa đọa đời đời kiếp kiếp không có giải tiến được. Còn nếu chúng ta hòa đồng với Đức Phật thì chúng ta phải ở trong khổ để tiến mới là được. Nếu không chịu ở trong khổ thì không bao giờ các bạn tiến. Các bạn trở nên u mê trong lý thuyết mà thôi, không bao giờ tiến được. Gây sự đau khổ cho các bạn, làm tằm tối cho các bạn, làm tai hại cho những người ở xung quanh đã theo mình mà không được một gương lành để tiến hóa, làm sao tiến được? Các bạn nên ý thức rõ, Ngài có phải sống trong khổ không? Một vị thái tử ra rừng tu, có phải học khổ không? Một ông Jesus Christ là một người đã được bao nhiêu người mến, nhưng Ngài chấp nhận bị đóng đinh trên thánh giá. Để làm gì? Để học từ bi. Chúng ta thấy rõ. Càng thấy rõ càng thức giấc, càng thấy rõ càng chấp nhận, càng thấy rõ càng sung sướng với hoàn cảnh hiện tại, không chê khen, nhưng tâm thức chúng ta chỉ tu luyện để tiến hóa mà thôi. Ý chúng ta luôn

luôn phải thanh thân, độ người chứ không nên gây những sự đau khổ cho người khác.

“*Học đời học đạo góp phần*”: Ở đời chúng ta mang thể xác. Lúc xuống thể gian các bạn không có bằng lòng nhập xác. Các bạn khóc la, rồi bây giờ chúng ta sống tới lớn. Làm ông nội, ông ngoại, ai muốn chết? Đâu có ai muốn chết. Nhớ đứa này, nhớ đứa kia, nhớ đứa nọ, nhưng mà phải đi vì chu trình.

“*Dừng xây tiến hóa mở tàng âm êm*”: Các bạn phải êm êm ra đi. Học hết đời rồi học hết đạo để lại ảnh hưởng cho thể gian, cho con cháu nó nhắc nhở mình. Mình xấu cũng là một ảnh hưởng, tốt cũng là một ảnh hưởng, để cho người sau này tránh khỏi những nợ duyên tại thế có thể gây đau đớn ở tương lai.

“*Quy hồn quy vía tạo niềm*”: Lúc đó chúng ta quy hồn quy vía, đi trở về thanh nhẹ, rồi mới...

“*Thương yêu vô tận tạo thêm chơn tình*”: Vun bồi sự sáng suốt sẵn có của mình, cứu độ, cứu sinh, siêu độ muôn phần, để cho họ tự đem tới sự thức giấc.

“*Xét xem cao cả rõ mình*”: Mình xét xem sự cao cả của bề trên, mình càng rõ mình hơn, mình càng thấy sự chậm tiến, sự chậm chạp, sự bê bối, sự lười biếng của chính mình.

“*Sống còn chậm tiến khó mình ý Trời*”: Sống, chúng ta cũng còn đang chậm tiến. Chúng ta ôm cái thể xác này là thể xác chậm tiến. Chúng ta vun bồi lo cho nó hoài thì chúng ta chậm tiến. Còn chúng ta lo cho sự cao cả tiến nhanh ở bề trên, thì chúng ta mới rõ được ý Trời. Vì chúng ta chậm tiến, chúng ta không mình ý Trời.

Cho nên dồn dập những sự sai lầm, không hiểu nổi sự sai lầm đó do đâu đưa đến, rồi đổ thừa đầu này, đầu kia, đầu nọ, rồi quýnh xin ơn trên hộ độ, phò hộ, làm cho mình kẹt mà thôi! Còn cái này chúng ta thực hành để tiến. Tôi khuyên các bạn từ khi bước vào tu cũng vậy, các bạn tìm cái văn minh đạo pháp, chứ không phải tìm đạo pháp lu mờ và lụn bại. Trong thực hành, đạo pháp này các bạn hành là pháp của bạn, chứ không của một người nào hết. Các bạn thực hành để trở nên một vị Phật, các bạn

thực hành để trở nên một vị Thượng Đế, để hiểu mình và chịu trách nhiệm cả căn khôn vũ trụ, công khai với muôn loài vạn vật, thực hành để tiến, thì các bạn thấy cái sự vô cùng tận đó của những người đi trước, thì chúng ta được bao nhiêu? Chúng ta được mấy phần trăm bây giờ?

Cho nên chúng ta càng tu nhiều hơn, sửa nhiều hơn và càng chấp nhận nín thinh để sửa bên trong, vì chúng ta thấy rõ sự sai lầm chính chúng ta tạo ra thì chúng ta phải làm, chúng ta phải sửa, không nên vun bồi sự sai lầm nữa, rồi ngồi đó khóc kể, ai giúp mình? Bạn có khóc kể thì bạn chịu đi! Bạn có đau đớn thì bạn chịu, bởi vì bài học toàn bộ cho bạn rồi, đưa tất cả, cả kho sách cho bạn rồi, mà bạn không chịu đọc, bạn không chịu học thì bạn ráng chịu, chứ ai chun vô đó đỡ cho bạn được? Nếu đỡ được, Phật Thích Ca đã đỡ cho chúng sinh rồi, đâu có để cho chúng sinh trầm luân trong cảnh đau đớn, chém giết này. Không đỡ được! Mà nếu họ được cái ánh hưởng của Ngài và họ hành như Ngài, thì họ tự cứu lấy họ mà thôi. Còn nếu họ không chịu hành như Ngài, không bao giờ cứu lấy họ được.

Các bạn cũng đồng ý rằng, thấy rõ những lời tôi nói, rồi phân tách, trong đó có các bạn, có chúng ta. Chúng ta phải chấp nhận và hiểu rõ đường hướng để đi, vì các bạn đã thấy rõ sanh, lão, bệnh, tử, không có lưu lại ở thế gian, học hết bài rồi phải đi. Đi, trong lúc đi, các bạn đi đâu? Các bạn tu mục đích để đi, để hành, để tiến, để dừng hơn, để sáng suốt hơn, chứ không phải ngu muội hơn người phạm nữa. Chúng ta đã làm người phạm rồi, chúng ta không muốn làm người phạm nữa chúng ta mới tu, mà tu chúng ta phải sáng suốt, nếu tu không sáng suốt, không nên tu. Để nó cuống cuống trong bóng tối đi, để nó trầm luân trong sự đau khổ đi, rồi để nó thấy cái hiệu quả của trời đất đã răn dạy nó bằng cách nào. Rồi nó phải triển hạn nhiều kiếp luân hồi tại thế để hưởng sự đau khổ muôn trùng đó, mới thấy giá trị của kẻ tu thế nào!

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

CUỘC SỐNG TÂM LINH

Cuộc sống tâm linh một kiếp người
Tự do phát triển lại càng tươi
Quy không thanh nhẹ Trời ban phước
Khó khổ do tâm tự khóc cười.

Khóc cười thế cảnh đau thương động
Giải tỏa phiền ưu tự ước mong
Phước họa do mình tâm tự đạt
Quy nguyên giếng mỗi chẳng cơ còng.

Cơ còng vì bởi lăm ước mong
Giải tỏa phiền ưu chẳng tréo tròn
Thẳng bước một đường ta tự tiến
Về KHÔNG thanh nhẹ chẳng còn mong.

Ai giỏi ai tài ta không động
Vô sanh thức giác chẳng cầu mong
Sửa mình tận độ nhơn sanh thức
Khó khổ bình tâm xét xét phân.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

lúc 2:30 sáng ngày 13 tháng 8 năm 1993

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.08 PHẨM VARANA

77. CHUYỆN GIÁC MỘNG LỚN (Tiền Thân Mahasupina)

Trước bò đực cây con...,

...
Khi bậc Đạo Sư đã nói xong giấc mộng này,
Ngài bảo:

- Đại vương hãy kể cho ta nghe giấc mộng thứ hai.

2. - Bạch Thế Tôn, vua đáp, giấc mộng thứ hai của trẫm như vậy: Hình như có những bụi cây con từ dưới đất trồi lên, khi chúng chỉ mới cao chừng vài tấc thì chúng đã đơm hoa kết trái. Đó là giấc mơ thứ hai, và chuyện gì sẽ xảy ra từ đây chăng?

- Nay Đại vương, giấc mộng này sẽ thành hiện thực vào thời thế giới này suy đồi và con người yếu mệnh. Trong thời vị lai, dục vọng sẽ rất mãnh liệt, có những bọn con gái rất non trẻ đi đến sống chung với bọn đàn ông và rồi cũng theo lẽ lối đàn bà, chúng sẽ thụ thai và sinh con cái. Hoa quả kia tượng trưng cho con cái của chúng. Nhưng Đại vương chẳng có gì phải lo sợ cả. Đại vương hãy nói cho Ta nghe giấc mơ thứ ba đi.

3. - Bạch Thế Tôn, hình như trẫm mơ thấy bầy bò cái bú sữa con mà chúng vừa sinh ra trong một ngày thôi. Đó là giấc mơ thứ ba. Vậy điều gì sẽ xảy ra chăng?

- Giấc mơ này, thưa Đại vương, chỉ thành hiện thực trong thời vị lai, khi các người già không còn được kính trọng nữa. Trong thời ấy, con người đời không tỏ lòng kính trọng cha mẹ

mình hay nhạc phụ nhạc mẫu. Chính con cháu sẽ cai quản tài sản gia đình, và nếu họ muốn, họ sẽ cho cha mẹ thức ăn, áo mặc, còn nếu không thích thì họ sẽ cắt hết các quả biếu ấy lại. Lúc ấy đám người già sống thiếu thốn và lệ thuộc vào bọn con cháu, tùy theo ân huệ ban bố của con cháu mình, giống như bò cái bú sữa bò con vừa mới sinh một ngày! Nhưng Đại vương chẳng cần phải lo sợ gì cả. Hãy kể cho Ta nghe giấc mơ thứ tư đi.

4. - Bạch Thế Tôn, hình như trẫm thấy người ta mở dây buộc đàn bò lực lưỡng mạnh bạo ra, rồi đem đàn bò con bắt kéo xe, và chúng không đủ sức mang gánh nặng đặt lên đầu chúng, nên không chịu đi, chỉ đứng yên, khiến xe cộ không chạy được trên đường sá. Đó là giấc mộng thứ tư của trẫm, và việc gì sẽ xảy ra chăng?

- Giấc mộng này, thưa Đại vương, cũng chẳng thành hiện thực mãi cho đến ngày vị lai, thời có các vua chúa bắt mình. Trong thời vị lai ấy, các vua chúa xan tham bắt chánh không có lòng tôn kính các bậc trưởng thượng thông thái, am hiểu luật pháp cổ kim, đa mưu túc kế, thành thạo việc đời, nên vua không bỏ nhiệm vào pháp đình những vị phán quan thông minh uyên bác về luật vua phép nước. Chẳng những thế, bọn vua chúa ấy quý trọng những người quá non trẻ ngu si và chỉ định chúng vào những chức chủ

tọa tòa án. Đám người này vừa ngu dốt việc triều chính, vừa kém cỏi không thể vận dụng kiến thức và thực hành, nên không đủ sức mang nổi trách nhiệm cao cả của chúng hoặc trị dân trị nước, mà sẽ làm nghiêng ngã giềng mối quốc sự vì thiếu năng lực tài ba. Do đó những bậc cao niên trưởng thượng thông thái kia, dù đầy đủ tài năng đương đầu với mọi trở lực gian lao, vẫn nhớ rõ là họ đã bị bỏ rơi như thế nào rồi, nên sẽ từ chối giúp sức và bảo: “Đây không phải là việc của chúng ta, chúng ta là người

ngoài cuộc, cứ để cho bọn trẻ nội bộ lo liệu”. Từ đó, các vị ấy đứng tách rời ra, và cảnh suy tàn sẽ vây hãm đám vua chúa kia từ mọi phía. Chuyện ấy cũng giống như dây thừng đem buộc vào bảy bò con chưa đủ sức kéo xe nặng nề, chứ không phải buộc vào đàn bò kéo xe lực lượng từ xưa, chính bọn chúng đã thừa khả năng đảm đương việc ấy. Tuy vậy, Đại vương chẳng có gì phải sợ hãi cả. Hãy kể tiếp giấc mơ thứ năm đi.

(còn tiếp)

